

Viccek, tábori aranyköpések

„Ifjú házaspár sok gyerekkel megérkezik a táborba, fáradtak, elcsigázottak. Kovács Béla szembetalálkozik velük, és segítőkészen megkérdezi tőlük: Házasok vagytok? Döbbsent, értetlen arcok, melynek láttán a kérdés helyesbítése: FAházasok vagytok?”

„Aki nem jelenik meg időben a kajakészítésnél, arra rágyújtjuk a faházat, súlyosabb esetben nem fizetheti ki a tábori díjat.”

Az anyák-lányok focimérkőzés előtt hallottuk: Leányanyák jelentkezését várjuk!!!!

„Tolonics Erika és ifj. Kamp Marcsi (az utóbbi az előző ölében) üldögelnek a tábortűznél. Feléjük szállt a füst. Valaki (bölcse) megjegyezte, hogy szépre száll a füst. T. Gyula hozzáfűzte, hogy: Erikám, kedves, tedd le azt a kislányt az öledből, már rég nem szállna feléd!”

„Teaöntés közben hallottuk:

- Kedves! Légyszíves ne a tenyerembe öntsd, hanem a poharamba, ha lehet!
- Persze, persze, tudod most végeztem a gésaképzőben, de ha nincs a hajam kontyban, és nincs benne a tű, akkor valahogy zavarban vagyok!”

„Mit ír ki a halkislány az ajtajára? HAL/KAN GYERE BE!”

A nyitó misén hallottuk: György Atya, ugye mondasz valami jó történetet, mert szeretem, ha beszélsz, de mindig olyan unalmas, hogy elalszom rajta.”

„Legyetek derűsek, a György atya is az!”

PUSZTAMARÓTI HARSONA

2005. július 3.

LEGYETEK DERŰSEK, ÉN IS AZ VAGYOK!

ÉS MI DERŰSEK VOLTUNKÉrkezéskor

A hagyományok szerint (már nem tudjuk pontosan sem, hogy hányadik éve), de az biztos, ha nyári családi tábor, akkor Pusztamarót. Egyre többen vagyunk, így az előkészületek is egyre nagyobbak (egyre több cukros dobozzal, WC papírral és Domestossal szerelkezünk fel, hogy a szúnyogirtót már ne is említsük). Sok minden hagyományos, de vannak újdonságok is, pl. mindenki döbbsenten tapasztalta, hogy végre táblával jelzik a főútról: Pusztamarót. Így már azok is biztonsággal idetaláltak, akik először jöttek. Az út azonban ugyanolyan buckás, kanyargós és hosszú volt, mint ezelőtt, de azért nagyon szeretjük.

Eső

Kihasználva a nyár eddigi legcsapadékosabb három napját, levonultunk Pusztamaróra. (Kluty, ugye megmondtam?)

ÉS MI DERŰSEK VOLTUNK Miklós atya aranyköpéseit hallgatva....

„Istennél sokszor homályos, hogy mit tartogat a zsákjában.”

„A Pápának egy titka volt, rábízta magát az Úrra.”

„Rohammise volt, bevonulással, kivonulással együtt 28 perc. Bíboros urunk tempós ember.”

„Mit fogunk egész nap csinálni a mennyországban az Úrral és egymással?”

„Minden jó pia konplentatív szerzetesek keze által született.”

„Annyi bénázást lehet látni egy temetésen.”

Mise

Annak ellenére, hogy egy erdő közepén vagyunk, köszönhetően V. Miklósnak, harangszó hívására mentünk misére, melyet utána végig zavartalanul hallhattunk.

Tábori hagyományok:

Reggeli zsoltó

Bögrecsárda (AZ ESŐ SEM TUDTA ELVERNI!!!!)

Tábortűz (AZ ESŐ EL TUDTA VERNI!!!!)

Ifjúsági altábor szombat esti előadása, idej aktualitással: ISTVÁN A KIRÁLY részletek (Hajrá Selmeczi GIGI!!!)

Fiúk-apák focimeccs, fölényesen győzött a tekintély.

Leányok-anyák focimeccs, kissé „grundfoci”jelleggel.

Előadások

Akadályverseny, a hatos szám jegyében: 6 csapat, 6 állomás;

György atya reggeli (magánszámos) ébresztője, (katolikus MEGASZTÁR)

Reggeli/vacsora készítés körüli anomáliák (Baján Nóra egyik kezével kenyeret ken, másikkal kávéét főz, hóna alatt a tündéri Ambrussal),

Antióchiások gyöngyfűzése (nagyon köszönjük, ugyanis emiatt tudunk előadásra menni),

Kamp Frédi gitárest (Szörényit megszégyenítő előadásban),

Zárónapi gyermek sport váltóversenyek (minőségére még kíváncsiak vagyunk),

Akadályverseny

Villámverseny napsütésben, a bejárt terület akkora volt, mint a Trianon utáni Magyarország.

Sport

Apák-fiúk: Apák, ne bízzátok el magatokat, a fiúk rohamosan nőnek!

Anyák-lányok: A lányok az utolsó percben egyenlítették a végig magabiztosan vezető anyák ellen (anya csak egy van, ám de gyerek...)

Röplabda: Vörösingések (Ifjúsági altábor) kontra Pál utcai fiúk (felnöttek): EINSTAND

...ÉS MI DERÜSEK VOLTUNK, mert Lelik Ferkótól megtudhattuk, hogy milyen közel van hozzánk, és mit is jelent a keresztény derű. **KÖSZÖNJÜK!!!**

Ezt a derűt vigyük haza, őrizzük meg egész évben, és hozzuk magunkkal jövőre is Pusztamaróra (vagy máshova).

Köszönet Tolonics Erikának és Gyuszinak, akik ezt évről évre lehetővé teszik!

